

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **G. I.**, zastoupené JUDr. Ing. Jiřím Klavíkem, advokátem se sídlem Chrudim III, Havlíčkova 99, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, pod sp. zn. 52 Az 20/2004, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2004 č. j. OAM-6494/VL-10-P26-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 29. 10. 2004 č. j. 52 Az 20/2004 – 29,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 29. 10. 2004 č. j. 52 Az 20/2004 - 29 **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozsudkem ze dne 29. 10. 2004 č. j. 52 Az 20/2004 – 29 zamítl žalobu podanou žalobkyní (dále i „stěžovatelka“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2004 č. j. OAM-6494/VL-10-P26-2003, kterým nebyl žalobkyni udělen azyl podle ustanovení § 12, 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění platném v době rozhodování ve věci (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování dle § 91 téhož zákona.

V odůvodnění rozsudku Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, mimo jiné uvedl, že dospěl k závěru, že skutkový stav byl žalovaným zjištěn dostatečně a právně správně zhodnocen. Jak vyplývá z obsahu odůvodnění krajský soud zjevně rozhodoval o žalobě jiné osoby, neboť doslova uvedl: „Žalobce jako důvod žádosti o azyl uváděl v podstatě v průběhu celého správního řízení, že ze své země odešel za prací, doma práci neměl a peníze mu nestačily na obživu, jeho snahou je dostat v České republice trvalý pobyt. Soud konstatuje shodně s žalovaným správním orgánem, že tyto skutečnosti nenasvědčují tomu, že je žalobce pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, ani neodůvodňují strach z pronásledování z důvodu jeho vyznání, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání politických názorů v zemi původu - Bělorusku.“ Krajský soud na závěr uvedl, že výroky napadeného rozhodnutí žalovaného o neudělení azylu žalobci podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu jsou zákonné a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobkyně podala proti citovanému rozsudku krajského soudu včas kasační stížnost, ve které označuje rozhodnutí žalovaného správního orgánu za nezákonné. Stěžovatelka se domnívá, že žalovaný nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci, čímž porušil § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění platném v době rozhodování ve věci (dále jen „správní řád“), že důkazy, které si žalovaný opatřil, nebyly úplné, tedy došlo opětovně k porušení § 32 odst. 1 a § 34 odst. 1 správního řádu, a že rozhodnutí žalovaného nevyplývá ze zjištěných podkladů. Stěžovatelka tvrdí, že v zemi původu je ohrožena na životě, nemá se kam obrátit o pomoc, protože stát takové poměry trpí a podporuje je. Stěžovatelka také poukazuje na znění čl. 43 a čl. 53 Příručky postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem v lednu 1992 v Ženevě. Stěžovatelka navrhuje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu projednání, zároveň navrhuje přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

Žalovaný ve svém vyjádření popírá oprávněnost kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí, tak i rozsudek krajského soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy, a odkazuje na správní spis ve věci, zejména na vlastní podání a výpovědi stěžovatelky. Stěžovatelka dle žalovaného v průběhu správního řízení o udělení azylu neuvedla žádné relevantní skutečnosti pro udělení azylu dle zákona o azylu. Žalovaný navrhuje, aby kasační stížnost byla zamítnuta a nebyl jí přiznán odkladný účinek.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že stěžovatelka podala dne 13. 12. 2003 žádost o udělení azylu, ve které uvedla, že vlast opustila z národnostních důvodů, mladší syn byl lídrem mládežnické skupiny s názvem R., od roku 2000 mu začal někdo vyhrožovat, až syn odjel z Ukrajiny do České republiky, po jeho odjezdu začal stěžovatelce někdo neznámý telefonovat a vyhrožovat jí, obrátila se na policii, ale nepomohli jí. V červnu roku 2003 ji někdo napadl na ulici, byla hospitalizována v nemocnici, když podala oznámení na policii, nepomohli jí, protože je ruské národnosti. V srpnu roku 2003 dostala dopis od syna z České republiky, proto se rozhodla z Ukrajiny odjet. Stěžovatelka také uvedla, že není a nikdy nebyla členkou žádné politické strany ani jiné organizace. Dne 17. 1. 2004 v pohovoru k žádosti o udělení azylu stěžovatelka podrobněji popsala problémy, které měla na Ukrajině ona i její syn se soukromými osobami, dále uvedla, že o azyl se rozhodla požádat z důvodu národnostní diskriminace a proto, že měla strach. Stěžovatelka neměla ve vlasti žádné problémy se státními orgány.

Součástí správního spisu je rovněž část zprávy Ministerstva zahraničí Spojených států o dodržování lidských práv na Ukrajině za rok 2002 a zpráva o Ukrajině Ministerstva vnitra Velké Británie z roku 2002.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu podané kasační stížnosti napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. V souladu s ustanovením § 109 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen "s. ř. s.") nebyl Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti, neboť napadený rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný z níže vyložených důvodů.

Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze podat kasační stížnost z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ve smyslu citovaného zákonného ustanovení jsou považována zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné.

V projednávaném případě mělo být v řízení u krajského soudu přezkoumáváno rozhodnutí žalovaného o neudělení azylu žalobkyni, jež byla státní příslušnicí Ukrajiny, žádost o udělení azylu podala dne 13. 12. 2003 a pohovor k žádosti o udělení azylu s žalobkyní byl veden dne 17. 1. 2004, v odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu se však hovoří o žalobci, jehož zemí původu je Bělorusko, odkazuje se na zprávy o dodržování lidských práv v Bělorusku, na žádost o azyl ze dne 15. 3. 2002 a protokol o pohovoru ze dne 6. 11. 2002. Stejně tak je v odůvodnění rozsudku mylně uvedeno, že žalobce jako důvod žádosti o azyl uváděl, že ze své země odešel za prací, doma práci neměl, peníze mu nestačily na obživu, také podporoval babičku, sestru a matku, jeho snahou je získat trvalý pobyt v České republice. Z obsahu správního spisu však plyne, že žalobkyně uváděla, že vlast opustila z národnostních důvodů, bylo jí vyhrožováno soukromými osobami, dokonce byla napadena. Z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu tak nelze seznat, v jaké věci bylo skutečně rozhodováno. Navíc je toto odůvodnění v rozporu s výrokiem rozsudku, který hovoří o zamítnutí žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2004 č. j. OAM-6994/VL-10-P26-2003, tj. rozhodnutí, které bylo žalovaným vydáno v řízení o udělení azylu zahájeném na základě žádosti stěžovatelky ze dne 13. 12. 2003, a žalovaný v rozhodnutí mimo jiné poznamenal, že žalobkyně uváděné potíže v zemi původu nelze označit za pronásledování podle § 12 písm. b) zákona o azylu, které by vůči ní směřovalo ze strany státu z důvodu její ruské národnosti. V odůvodnění napadeného rozsudku krajský soud nepochybně vychází z jiného rozhodnutí, když uvádí, že žalovaný ve svém rozhodnutí konstatoval důvody, které žalobce popsal v žádosti o udělení azylu dne 15. 3. 2002 a při pohovoru, který s ním byl proveden dne 6. 11. 2002, a že žalovaný konstatoval, že důvodem žádosti o udělení azylu jsou ekonomické důvody a snaha o legalizaci pobytu, tyto skutečnosti nelze podřadit pod taxativně uvedené důvody pro udělení azylu v § 12 písm. a) a b) zákona o azylu.

Stěžovatelka v kasační stížnosti výslovně neoznačila zákonný důvod jejího podání, avšak z obsahu kasační stížnosti vyplývá, že byla podána z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., a to pro vady řízení u správního orgánu. Nejvyšší správní soud se však vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku krajského soudu nemohl tímto stížnostním důvodem zabývat, protože by tak mohl nahrazovat závěry krajského soudu

a vyloučil by tímto postupem možnost bránit se takto formulovaným právním závěrům kasační stížností.

Z důvodů v tomto rozhodnutí uvedených Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, a věc mu vrátil k dalšímu řízení dle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. V dalším řízení provede krajský soud řádný přezkum žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného a své rozhodnutí dostatečně a srozumitelně odůvodní, přičemž je vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve smyslu ustanovení § 110 odst. 3 s. ř. s.

V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s.

S přihlédnutím k ustanovení § 78b odst. 1 zákona o azylu, podle něhož se cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku, udělí na žádost vízum za účelem strpění pobytu, nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Krajský soud v Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, stěžovatelce k její žádosti ustanovil zástupcem advokáta pro řízení o kasační stížnosti, v tomto případě hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovený advokát JUDr. Ing. Jiří Klavík však neprokázal, že v daném případě proběhla první porada se stěžovatelkou včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, proto o jeho odměně za zastupování v řízení o kasační stížnosti nebylo rozhodováno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

